

Kanyik Antal: Nem nyerni utaztunk Nyíregyházára

Kanyik Antal és Balló Pál a közönség egyik legnagyobb kedvenceként, és kategória győztesként tért vissza a rallye világába a Nyíregyháza Rallye-n, a romjaiból újjáépített Polonézzal, a Historic Bajnokságban. Kanyik Antallal beszélgettünk.

Izgatottan készültetek a Nyíregyháza Rallye-ra, hiszen 16 éve versenyeztél utoljára. Új volt az autó, és hatalmas a kihívás.

Érdekes dilemma futott át többször is az agyamon a rajt előtt. Az embernek van némi hiúsága. Azért sportol, azért akart régebben, még fénykorában is versenyezni, hogy a leggyorsabb legyen, nyerhessen. De egy ilyen hosszú kihagyás után természetesen elkerülhetetlenül szembe kellett néznünk realitásokkal. Megváltozott a rallye ritmusa, a lendülete, illetve elég sok szabálya is, ezekhez pedig alkalmazkodni kellett. Fejben minden megvolt,

csodálatosan tudtam, hogy hogyan kell ötödikben, stíftben, elfordulni, de a valóságban ez egy kicsit másabb. Majdnem előlről kezdhettük a tanulást. Meg kellett találnunk az aranyközéputat ahhoz, hogy ezeknek az új feltételeknek biztonsággal megfelelhessünk, ugyanakkor ne kelljen a mezőny után kullognunk, vállalható eredménnyel, a célban fejezhessük be a visszatérő versenyünket. Ennek a két dolognak az összegyúrása jelentette a legnagyobb fejtörést nekem a rajt előtt. Nem nyerni utaztunk Nyíregyházára, de a magunk módján mindenképpen sietni akartunk.

Lehet, hogy nem akartatok nyerni, mégis ez történt a kategóriában. Milyen volt a versenyetek?

Szenzációs! Örülök, hogy sokak tanácsa ellenére mégis a bajnokság létező legnehezebb versenyét választottuk a visszatérésre. Egyfelől mostanra készült el az autónk, másrészt pedig a Nyíregyháza Rallye-ról előre lehetett tudni, hogy kőkemény, hamisítatlan rallyepályák alkotják majd a teljes futamot. Anno, pontosan ilyen embert, és gépet próbáló futamokon szocializálódtam. Nem volt ritka, hogy egy 25 kilométeres, különböző minőségű aszfaltpályába, belecsempészték 7-8 kilométer murvát is. Jó volt a gyökereimhez visszatérni, a mi Polonézunk, illetve a hozzá hasonló B csoportos autók pedig éppen az ilyen megmérettetésekre voltak kitalálva, már évtizedekkel ezelőtt is. Kalandunk, kicsúszásunk nem volt, karcmentesen sikerült célba vinnünk a kocsit, ugyanakkor, ahol lehetett, ott nem finomkodtam a gázpedállal, jó tempóban autóztunk. Letapostam, had forogjon, bár az stoppert verseny közben egyáltalán nem figyeltük. Egyetlen komolyabbnak látszó gondunk volt a Nyíregyháza Rallye-n. A péntek esti prolog előtt elment az egyes fokozat a váltóból. Nagyon nem ijedtünk meg, mert elég erős a motorunk, így minden gyorsaságin simán el tudtunk rajtolni. A szűk visszafordítókban - amikből minden pályán volt bőven - azért megéreztek a fokozat hiányát. Ezekben a helyeken biztos, hogy tetemes időt veszítettünk, mire újra felpörgött a motor. Amikor viszont felvette a fordulatot, onnantól kezdve semmi gondunk nem volt. A gumik megismerésével kellett még eltölteni egy kis időt, hiszen a mostani abroncsok újak nekem, a régieket viszont jól ismertem. Márkától függetlenül mondom, hogy egészen máshogy

viselkednek a manapság kapható abroncsok, ezekre is rá kellett egy kicsit hagynunk, amíg megszoktuk legalább részben őket. Büszke vagyok arra, hogy fejből fejlesztve, 30 év után összeraktam egy versenyautót, és 80 kilométernyi teszteléssel, az említett váltóproblémán kívül, minimális szereléssel tudtunk teljesíteni egy ennyire küzdelmes, és hosszú versenyt. A fiam csapata, a Kanyik Motorsport mozgószerve

mindig, mindenhol időben várt minket, hamar megoldották az összes apróságot, köszönet ezért a fiúknak, igazi csapatmunka volt az egész hétvége. Az géposztályunk elsőségén túl, a Historic Bajnokság összetett értékelésében a hatodik hely lett a miénk. Rettenetesen boldogok vagyunk, szinte szárnyaltunk a célban, hiszen 16 év szünet után már annak is örültünk volna, ha csak egyszerűen csak átgurulhatunk a futam végén, a céldobogón.

Hol találkozhatunk legközelebb veletek, és a Polonézzal?

Már a Nyíregyháza Rallye előtt elkezdtek összerakni a terveinket, korábban is kinéztük magunknak a Szilveszter Rallye-t. Az új helyzetben, a hamarosan életbe lépő szigorítások után meglátjuk, hogy milyen lehetőségeink maradnak az év végére, minden ezektől függ. Ha a mogyoródi futam nem jön össze, akkor még inkább tükön ülve fogjuk várni a tavaszt, a hazai rallye szezon rajtját, mert 2021-ben teljes évadot tervezünk a Rally1 Historic Bajnokságban. Természetesen nem mással, mint a Polonézzal.

Köszönjük szépen a segítséget, a családnak, a csapatnak, a szponzoroknak és a biztatást a szurkolóinknak! Külön kiemelném a lengyel és a magyar drukkereket, akik egyszerűen rajonganak a Polonézért, nagyon sok kedvességet és biztatást kapunk tőlük.

Fotó: MGR Images, Salánki Gábor

Szöveg: Rallye2.hu – Salánki Gábor